

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w sprawie COMP/38354 — Worki przemysłowe

(zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji (2001/462/WE, EWWiS) z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji — Dz.U. L 162 z 19.6.2001, str. 21)

(2007/C 251/08)

Projekt decyzji stwarza podstawy do następujących uwag:

Wstęp

Niniejsza sprawa jest wynikiem informacji przekazanych Komisji przez spółkę BPI w związku z kartelem w sektorze worków przemysłowych na podstawie zawiadomienia Komisji w sprawie łagodzenia sankcji z 1996 r., kolejnych kontroli przeprowadzonych przez Komisję w czerwcu 2002 r. na terenie kilku wspólnotowych producentów plastikowych worków przemysłowych, a także dalszych wniosków o informację. Komisja odkryła dowody na to, że wymienione przedsiębiorstwa prawdopodobnie dopuściły się naruszenia art. 81 Traktatu WE.

Pismne zgłoszenie zastrzeżeń i dostęp do akt

Dnia 29 kwietnia 2004 r. do niżej wymienionych przedsiębiorstw przesłano pismne zgłoszenie zastrzeżeń:

- Plásticos Españoles SA („Aspla”) oraz Armando Álvarez SA,
- Combipac BV, Francepac SA, British Polythene Industries plc (BPI), BPI Europe BV, BPI International Limited oraz BPI International (nr 2) Limited („BPI”),
- Bonar Technical Fabrics NV, Bonar International SA, Bonar International Holdings Ltd and Low & Bonar plc,
- Fardem Packaging BV, Combattant Holding BV oraz Kendrion NV („Fardem”),
- Trioplast Wittenheim SA, Trioplanex France SA oraz Trioplast Industrier AB,
- FLS Plast A/S oraz FLS Industries A/S,
- Cofira-Film oraz Cofira-Sac (wcześniej Cofira-Sepso) („Cofira”),
- Rosenlew Saint Frères Emballage SA, UPM Kymmene Groupe oraz UPM-Kymmene Oyj,
- Conditionnement et Industrie SA, obecnie znana jako Bernay Film Plastique („Ceisa”),
- Bischof + Klein France, Bischof + Klein GmbH & Co. KG oraz Bischof + Klein Beteiligungen GmbH („B&K”),
- Nordfolien GmbH (Nordenia Deutschland Steinfeld GmbH) oraz Nordenia International AG,
- RKW AG Rheinische Kunststoffwerke, Renolit AG oraz JM Gesellschaft für industrielle Beteiligung GmbH & Co. KG („RKW”),
- Sachsa Verpackung GmbH, Gascogne Deutschland GmbH oraz Groupe Gascogne („Sachsa”),
- Koninklijke Verpakingsindustrie Stempfer CV oraz Stempfer BV („Stempfer”).
- Greif France, Greif France Holdings, Greif Coordination Center oraz Van Leer-Muno BVBA („Greif”),

Akta sprawy udostępniono przedsiębiorstwom do wglądu w formie elektronicznej na dwóch płytach CD-ROM zawierających wszystkie dokumenty z akt Komisji, które strony otrzymały w dniu 3 lub 4 maja 2004 r.

Na płytach CD-ROM brakowało niektórych dokumentów wymienionych w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń. Dokumenty te zostały udostępnione, a w odpowiednich przypadkach przedłużony został termin składania odpowiedzi.

Przed spotkaniem wyjaśniającym spółka RKW poprosiła o dostęp do wszystkich informacji dotyczących rynku z roku 1998 oraz wcześniejszych, udzielonych przez strony w odpowiedzi na wniosek Komisji. Spółka RKW argumentowała, że informacje te nie mogą dłużej być traktowane jako poufne. Jedynie spółka Stempher zgłosiła zastrzeżenia w odniesieniu do ujawnienia wymienionych informacji. W następstwie korespondencji ze spółką Stempher w tej sprawie, w dniu 3 listopada 2004 r. podjąłem formalną decyzję na podstawie art. 9 ust. 3 zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkania wyjaśniające⁽¹⁾ i poinformowałem spółkę Stempher, że jej dane dotyczące obrotu rocznego, wielkości produkcji oraz udziału w rynku sprzed 1999 r. nie zawierają tajemnic handlowych i zostaną ujawnione przez Komisję. Spółka nie podjęła dalszych działań w tej sprawie, tak więc przedmiotowe informacje zostały udostępnione wszystkim stronom postępowania.

Odpowiedzi stron i spotkanie wyjaśniające

Pierwotny termin odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń został wyznaczony na dzień 28 lub 29 czerwca 2004 r. w zależności od daty otrzymania zgłoszenia przez strony.

Na wniosek spółek Aspla, Cofira, Sachsa, Fardem, Nordenia oraz Nordfolien, FLS Industries A/S oraz RKW przyznano im ograniczone przedłużenie terminu. Odpowiedzi otrzymano między dniem 24 czerwca a dniem 9 lipca 2004 r. (tj. w wyznaczonym terminie).

Zasadniczo wszystkie strony wniosły o zorganizowanie spotkania wyjaśniającego lub wyraziły chęć wzięcia w nim udziału. Spotkanie to odbyło się w dniach 26, 27 oraz 28 lipca 2004 r. W spotkaniu wzięli udział wszyscy adresaci z wyjątkiem spółki Ceisa.

Na spotkaniu spółka Aspla skarżyła się, że odrzuciłam jej wniosek o przesunięcie terminu spotkania uzasadniony chorobą jej głównego przedstawiciela ustawowego. Ze względu na dużą ilość stron postępowania uznałam, że przesunięcie terminu w ostatniej chwili nie jest rozwiązaniem praktycznym i poinformowałam o tym spółkę Aspla. Cieszę się, że ich prawo do obrony nie zostało naruszone⁽²⁾.

Niektóre strony postępowania twierdziły zarówno w swoich odpowiedziach pisemnych jak i w trakcie spotkania wyjaśniającego, że spółka BPI po złożeniu wniosku o złagodzenie sankcji w dalszym ciągu uczestniczyła w naruszeniu uczestnicząc w aukcji internetowej dotyczącej klienta Kali und Salz, a także podjęła do utworzenia kartelu i/lub kierowała nim. Spółki RKW, B&K oraz Nordfolien zostały poproszone o przedstawienie na piśmie szczegółów formułowanych przez nie oskarżeń w podanym terminie od zakończenia spotkania wyjaśniającego. Spółka BPI miała dostęp do fragmentów dotyczących kwestii Kali & Salz zawartych w odpowiedziach zainteresowanych stron na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń oraz do pism przesłanych przez te strony, gdyż zawarte tam oświadczenia mogłyby stwarzać zagrożenie dla potencjalnych korzyści wynikających z wniosku tej spółki o zwolnienie z grzywny na podstawie sekcji B zawiadomienia w sprawie łagodzenia sankcji. Nie widziałam jednak powodu, aby udzielić dostępu do odpowiedzi innych stron postępowania odnośnie tej kwestii lub do argumentów spółki BPI dotyczących jej domniemanej roli kierowniczej w kartelu, o co później wnoszono.

W późniejszym czasie spółka RKW wniosła o dostęp do zawartych w aktach Komisji danych dotyczących obrotu rocznego za 2001 r. wszystkich adresatów pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń. Spółka twierdziła, że ma uzasadniony interes w weryfikacji danych, które stanowią podstawę przedstawionych w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń udziałów w rynku, gdyż są one istotne dla obliczenia podstawowej kwoty grzywny. Pismem z dnia 23 maja 2005 r. odrzuciłam jej wniosek argumentując, że ze względu na uzasadniony interes innych stron związany z zachowaniem poufności możliwe jest jedynie ograniczone ujawnienie informacji oraz, że prawo do obrony spółki RKW było skutecznie chronione przez udostępnienie informacji zawartych już w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń.

Projekt ostatecznej decyzji

Szereg początkowych adresatów pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń nie jest adresatami projektu ostatecznej decyzji, gdyż zostali oni uznani za pośrednie spółki holdingowe niezaangażowane w działalność komercyjną lub nie uczestniczyli w naruszeniu lub ogłosili upadłość.

W przypadku gdy osoba prawna, która brała udział w naruszeniu przestała istnieć i została przejęta przez inną spółkę, odpowiedzialność za cały okres trwania naruszenia, którego dany podmiot gospodarczy się dopuścił, ponosi jego następca.

⁽¹⁾ Decyzja 2001/462/WE, EWWiS.

⁽²⁾ Sprawa T-86/95, *Compagnie Générale Maritime et autres*, 28 lutego 2002 r., pkt 466.

Zastrzeżenia sformułowane przez spółkę Greif zostały odrzucone w następstwie udzielonych przez nią pisemnych i ustnych odpowiedzi do pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń.

Służby Komisji z należytą uwagą potraktowały dodatkowe oświadczenia przekazane przez jednego z adresatów dotyczące jego sytuacji finansowej.

Projekt decyzji przekazany do zatwierdzenia przez Komisję odnosi się tylko do zastrzeżeń, w sprawie których strony miały możliwość zaprezentowania swoich stanowisk.

W związku z powyższym stwierdzam, że w niniejszej sprawie prawo stron postępowania do złożenia wyjaśnień zostało w pełni zachowane.

Bruksela, dnia 24 listopada 2005 r.

Karen WILLIAMS
